

Com volem respondre les preguntes formulades per la recerca?

La pregunta de recerca ja implica un disseny de recerca.

En la recerca sobre sentències pels delictes sexuals a menors

la recerca és quantitativa i observacional.

La recerca recollirà un gran nombre de sentències judicials

per esbrinar estadísticament si els resultats es relacionen

amb característiques no previstes en la legislació.

Una recerca observacional recollirà informació de la realitat

sense manipular-la.

Però la recerca sobre les sentències podria tenir un disseny experimental.

Es podria distribuir

entre dues mostres aleatòries de magistrats

un mateix cas judicial,

en el qual s'haguessin modificat
alguns aspectes.

L'acusat podria ser jove o vell,

o la víctima podria ser
una nena o un nen,

i demanar que el sentenciessin.

Si el grup de magistrats
que rep la versió

en què l'acusat és jove
condemna més

que el grup de magistrats
en què l'acusat és vell, conclourem:

La capacitat de controlar
que el tractament només el rep

un grup de magistrats

i que tots dos grups de magistrats
són iguals en tot,

excepte pel tractament que reben,

garanteix que en sigui la causa
dels canvis observats

en la duresa de les sentències.

L'estratègia experimental
té una validesa interna elevada,

però la manera de presentar
als magistrats

el cas en l'experiment,
les declaracions,

els testimonis, etc.,

pot afectar-los
de forma molt diferent

de com reben la informació
en un judici real

i que això influeixi
en com sentencien.

La diferència
entre la situació experimental

i la situació real
fa que no puguem estar segurs

que el comportament dels jutges
mesurat en l'experiment

sigui el mateix en la vida real.

Per entendre i explicar
la nostra recerca,

cal mostrar com es relaciona
i posiciona amb els esforços previs

que han fet altres investigadors
per respondre-la.

En l'informe de recerca
aquesta part no pot ser

una simple bibliografia anotada.

Les obres dels altres investigadors
s'han d'organitzar

segons les qüestions clau
de la nostra recerca.

Cal presentar i discutir
les explicacions proposades

i els mètodes utilitzats,

i mostrar els desacords
i les semblances entre ells.

La nostra credibilitat
com a investigadors

es basarà, en bona mesura,
a mostrar una comprensió acurada

de la recerca prèvia.

Els gestors bibliogràfics
permeten recollir i organitzar

les referències bibliogràfiques

tal com requereix
l'estudi de la recerca prèvia.

També serveixen per construir
automàticament

els llistats de referències
que hem utilitzat en un assaig

o treball de recerca,

estalviant-nos
hores de feina tediosa.

Són una eina bàsica
en l'estudi de la recerca prèvia

i en la redacció
de l'informe de recerca.

Dues teories contraposades expliquen
com els jutges prenen decisions.

En la teoria del consens
els jutges es regeixen principalment

per variables legalment rellevants.

En canvi,
per a la teoria del conflicte:

Una part de la variació
en les sentències

s'explica per variables extralegals,

com ara l'ètnia dels acusats,
la classe social, o el gènere.

Els tests empírics de les teories

van revelar
que els factors extralegals

afectaven les sentències,

però l'efecte no era sempre
de la mateixa magnitud

ni anava en el mateix sentit.

Tampoc no semblava
reproduir directament

els interessos socials contraposats,
tal com diu la teoria del conflicte.

Per això, la teoria
de les preocupacions centrals

va intentar entendre millor
les raons que porten els jutges

a tenir en compte
factors extralegals

a l'hora de sentenciar.

Els jutges s'enfronten
a una informació limitada

sobre qüestions legals.

Aleshores, utilitzen
els factors extralegals

com a indicadors
que els ajudin a determinar

la seriositat del cas
o la culpabilitat de l'ofensor.

Això explicaria, per exemple,
per què els desconeguts

es castiguen amb més duresa
que els familiars

en els casos de delictes sexuals
a menors.

Els magistrats poden estar modificant
les seves decisions inconscientment.

Els psicòlegs cognitius han demostrat

com els prejudicis
o les actituds implícites

respecte als grups socials
o les categories de persones

afecten poderosament
i inconscientment

la manera com veiem el món.

El problema
per al sistema de justícia és:

La teoria és un conjunt
de proposicions lògiques

interconnectades
que expliquen un fenomen d'interès.

En l'estudi de les sentències

volem esbrinar
si els factors extralegals,

el tipus de tribunal,

les característiques de l'ofensor
o de la víctima,

els elements del procés judicial,

tenen un impacte
en els resultats de les sentències.

Formalment,
aquest conjunt de relacions

es pot expressar com una funció:

Els resultats de la sentència
són el fenomen que volem explicar,

la variable dependent.

N'hi ha dos:

...la durada en mesos de presó,
la prohibició d'acostament, etc.

El primer factor explicatiu és:

El segon bloc de factors
que poden influir el formen:

Per exemple, un factor és la relació
entre l'ofensor i la víctima.

Si víctima i ofensor
són desconeguts,

potser serà més difícil

demostrar el delictes

i, per tant, la probabilitat
de condemna serà inferior.

Però en alguns casos
el tribunal pot ser reticent

a condemnar els familiars més propers

i considerar que la condemna
encara podria empitjorar

la situació de les víctimes
que depenen d'aquests familiars.

Entre els factors relatius al procés,
per exemple,

s'espera que l'existència
d'acusació particular

contribueixi a una major probabilitat
de condemna

i a més duresa en la pena imposada.

Una altra hipòtesi a testar

és que el gènere
dels membres del tribunal

afecta el grau de punibilitat
del tribunal

respecte als delictes sexuals
a menors.